

Reageren?

Als u wilt reageren op artikelen in deze krant, kunt u schrijven of mailen (met vermelding van uw adres!) naar: Het Parool, Postbus 433, 1000 AK Amsterdam of hetlaatstewoord@parool.nl

het laatste woord

Eenvoudige ophaalbrug? Doen!

KEES SPANJERS

De renovatie van de Hogesluis, over de Amstel in de Sarphatistraat, wordt een kleine negen miljoen euro duurder. Dat is geen nieuws waar de Amsterdammer nog voor uit zijn stoel komt. Terwijl de door ons gekozen amateurs in de Stopera de Koningsdrama's naspelen, wordt de stad in werkelijkheid immers al jaren geregeerd door aannemers, die zich vooral bezig lijken te houden met het maken en verplaatsen van rommel. Het kost wat meer, het duurt wat langer, maar we zijn er allemaal al lang aan gewend.

De Hogesluis dateert uit de zeventiende eeuw en is met enige regelmaat opgeknapt en aangepast aan steeds groeiend weg- en scheepvaartverkeer en aan de luimen van de tijd. Sinds 2003 wordt hij met de brandspuit gangbaar gehouden, de laatste renovatie was in 1977, en de huidige vorm dateert uit 1883 naar een ontwerp van W.H. Springer. Een noodzakelijke opknapping dus, waarbij de techniek van vandaag met de negentiende-eeuwse verschijningsvorm gecombineerd had moeten worden. Maar zoals dat gaat, de aannemer heeft alles van waarde er eerst weerloos afgesloopt en zet vervolgens de opdrachtgever, de gemeente, ons dus, met de rug tegen de kademuur en vraagt 8,8 miljoen extra om de klus te klaren. Er lijkt geen weg terug te zijn.

De pijlers zouden zo slecht zijn, dat ze vervangen moeten worden, en dat betekent per saldo een volledige vernieuwing van de brug. De opnieuw verbeterde oude Amstelbrug zal dus op zijn best een replica van een pastiche van een oude brug zijn. Dat vinden onze romantische binnenstadsvrienden niet erg, want die zien liefst dat de stad eruit blijft zien als ware de tijd al lang geleden tot stilstand gekomen. Maar voor de meer preciezen onder de cultuurbeschermers, waaronder de Wereld-erfgoedbeschermers van Unesco, is zo'n aangepaste reconstructie een gruwel. Origineel erfgoed conserve-

Een stad van bruggenbouwers is Amsterdam nooit geworden, de allure van een Karelsbrug in Praag ontbreekt.

FOTO BELA SZANDELSZKY/AP

ren en beschermen oké, maar historiserende nieuwbouw is een doodzonde in erfgoedland.

Amsterdam gelt meer bruggen dan Venetië, maar een stad van bruggenbouwers zijn we nooit geworden. In Amsterdam geen Ponte Vecchio of een Ponte dei Sospiri. Ons paradepaardje, de Magere Brug, is toch vooral dat, een magere brug. Waarschijnlijk bestelde de toenmalige schepen (wethouder) een eenvoudige ophaalbrug, en daar zijn we nog steeds trots op. In de negentiende en begin twintigste eeuw ging het iets beter, maar de allure van een Pont Neuf of een Karlův Most (Karelsbrug in Praag) hebben we er niet aan over-

gehouden. We droomden over imposante bruggen over het IJ, maar een Brooklyn Bridge of een Golden Gate is er nooit gekomen.

Meer recent bouwden we de Jan Schaeferbrug, die hopeloos aanlandt in een tot zwijgen gebracht erfgoedpakhuis, en de Python, waar je fijn vanaf kunt springen, maar die te stijl en te glad blijkt om veilig de overkant te bereiken.

Nu de aannemer de pijlers onder het Hogesluis project weggezaagd lijkt te hebben, ligt hier een prachtige kans ons te revancheren. Net nu onze grootste bruggenbouwer naar den Haag vertrokken is om daar de nieuwe vader des vaderlands te

worden, komt een bescheiden wetshouder met een voorstel van historische allure; we kunnen de Hogesluis ook vervangen door 'Een Eenvoudige Ophaalbrug'!

Dit grootse idee verdient serieuze en onmiddellijke navolging. Laten we een brug bouwen die in Amsterdam en ver daarbuiten zijn weerga niet kent. Een Eenvoudige Ophaalbrug, van een grote elegantie en schoonheid, een toonbeeld van 21ste-eeuwse ingenieurskunst, een ranke constructie die de gedachte aan het Paleis voor Volksvlijt doet verbleken, een brug die oevers verbindt en de eindjes aan elkaar knoopt! Wethouder Hans Gerson,

schrijf vandaag nog een prestigieuze prijsvraag uit onder de topontwerpers van deze wereld. Walther Schoonenberg, secretaris van de Vereniging Vrienden van de Amsterdamse Binnenstad, bedenk hoe toekomstige generaties erfgoedzorgers je dankbaar zullen zijn dat je dit mede mogelijk gemaakt hebt.

Laten we die negen miljoen extra uitgeven aan iets groots. De 'Nieuwe Amstelbrug op de Hooge Sluis' heeft de potentie een internationaal belangwekkend Amsterdams icoon te worden. Laten we gaan voor 'Een Eenvoudige Ophaalbrug'!

De auteur is architect

Liever Laetitia en kota missi's dan Eberhard

Prem Radhakishun schreef dinsdag een open brief aan Eberhard van der Laan en roept deze op zijn kandidatuur voor het burgemeesterschap terug te trekken.

Ik ben het helemaal met Prem eens. Niet omdat ik twijfel aan de bekwaamheid en integriteit van Van der Laan. Hij lijkt me een verstandig man. Maar zijn benoeming zou een sfeer van handjeklap hebben van PvdA-politici onderling.

Een burgemeester van de partij die onlangs hun man het burgemeesterschap als een vuile handdoek lieten afdanken? En zoals Prem schrijft aan van der Laan: je bent een MAN.

Beste Prem, ik weet een veel betere kandidaat. Afkomstig uit je eigen land nota bene. Ze is een vrouw, ja, charmant en heel wat prettiger om naar te kijken dan weer zo'n uitgezakte oude man. Ze heeft bovendien bestuurlijke ervaring in Amsterdam

en in Den Haag. Haar naam? Laetitia Griffith.

Prem, wil je haar eens vragen of ze zich kandidaat wil stellen? Wat zou dat een vreugde geven onder de Surinaamse bevolking hier en overzees. Ik zie het al voor me: de nieuwe burgemeester wordt door haar ambtswoning begeleid naar een stoet dansende kota missi's, een steelband en rappers. Onze eigen Michelle Obama aan de Amstel!

Atze Lootsma, Amsterdam

Last van de onderbuik

Wat is er toch met de onderbuik van de heren Holman en Radhakishun aan de hand? Hun commentaar op de openlijke sollicitatie van Eberhard van der Laan suggereert van alles, maar bewijst niets, behalve dat zij last hebben van hun buik.

Ga eens 'journalistiek' op onderzoek uit en bewijs het handjeklap, cliëntelisme en achterkamertjesge-

beuren. Bewijs vriendjespolitiek en desnoods vrouwenvriendelijkheid. Zodra de lezers van Het Parool werkelijk reden hebben zich zorgen te maken over de duistere wegen van de politiek, die er ongetwijfeld zijn.

Zo blijft het borrelpraat en dan ook nog voor de vaak. Het wordt bijna lachwekkend, zo voorspelbaar als deze columns zijn. Moet daar nog wel zoveel krantenpapier aan gespendeerd worden?

Jan Hollanders, Amsterdam